

— външно съм смислени, а вътрешно безсмислени.

Задачата на човѣка се заключава, имено, въ това, да различава нѣщата и да се ползува разумно отъ тѣхъ. Отъ разбирането на човѣка зависи, кои нѣща съм смислени и кои безсмислени. Запримѣръ, ситиятъ казва, че нѣма смисълъ човѣкъ да яде. Гладниятъ пѣкъ подържа точно обратното. Той казва, че има смисълъ човѣкъ да яде. Като преяждалъ много пѫти, човѣкъ обезсмислилъ процеса на яденето въ природата. Като гладувалъ дълго време, човѣкъ разбралъ смисъла на яденето и казва, че нѣма по-великъ процесъ въ природата отъ храненето. Великъ смисълъ е вложила природата въ храненето, но когато точно се спазва количеството храна, което тя е опредѣлила за всѣко живо сѫщество. Всѣки, който си е позволилъ да употреби повече храна отъ тази, която природата му е опредѣлила, скжпо е платилъ. Не е позволено на човѣка да преяжда. Като преяжда, отъ една страна той нарушава силите на своя организъмъ, а отъ друга — отнема част отъ храната, предвидена за други сѫщества.

Съвременнитѣ учени даватъ различни методи за приготвяне на хранитѣ. Правили ли сте опити да гответе споредъ методите, посочени отъ ученитѣ? Една отъ главнитѣ хани на българина е бобътъ. Искате ли да се ползвате отъ хранителността на боба, гот-